

## Η Κυριακή της Πεντηκοστής στο Αγρίνιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας



**Με λαμπρότητα εορτάσθηκε η μεγάλη δεσποτική εορτή της Πεντηκοστής στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας την Κυριακή 31 Μαΐου 2026. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Αγρινίου.**

Αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία, κατά την τάξη της Εκκλησίας, ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε της Ακολουθίας του Εσπερινού του Αγίου Πνεύματος και ανέγνωσε τις ευχές της Γονυκλισίας.



Κατά το κήρυγμά του ανέφερε τα εξής: «Καθοριστική και μεγαλειώδης είναι η σημερινή μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής για την ζωή της Εκκλησίας μας. Είναι καθοριστική, διότι αποτελεί την γενέθλιο ημέρα της, κατά την οποία, το Πανάγιον Πνεύμα, με μορφή πυρίνων γλωσσών, επικάθησε επί της κεφαλής των μαθητών, μεταβάλλοντάς τους σε «διαύλους» ζωής και φωτός προς την οικουμένη. Στα πρόσωπά τους, κατά την ημέρα εκείνη, συγκροτήθηκε η πρώτη Εκκλησία ως κιβωτός αληθείας, σωτηρίας και αθανασίας, με αποστολή την εξάπλωση του Ευαγγελίου στα πέρατα της οικουμένης και την ένταξη της ανθρωπότητας στους κόλπους της.

Μόνον μέσα στην Εκκλησία αποκαλύπτεται πλήρως το υπερκόσμιο φως της Τριαδικής Θεότητας, μέσω του οποίου, ο πιστός χριστιανός είναι σε θέση, δια των Μυστηρίων της, να ατενίσει τα επουράνια και άρρητα μυστήρια του Θεού.

Όπως ψάλλουμε στον Εσπερινό της Πεντηκοστής: «Φως ο Πατήρ, φως ο Λόγος, φως και το Άγιον Πνεύμα, όπερ εν γλώσσαις πυρίναις τοις Αποστόλοις επέμφθη και δι' αυτού πας ο κόσμος φωταγωγείται»

Με τρόπο ολοφάνερο και αναμφισβήτητο, η ενανθρώπιση του Κυρίου μας αποκάλυψε στον κόσμο το θείο σχέδιο της σωτηρίας του πεσμένου ανθρώπου. Ο Τριαδικός Θεός όμως, θέλησε ώστε, δια του Αγίου Πνεύματος, οι άνθρωποι να καταστούν ικανοί, όχι μόνο να αντιληφθούν και να εκτιμήσουν τα μεγαλεία του Θεού, αλλά και να δεχτούν τα επουράνια χαρίσματά Του, προκειμένου να ενωθούν

με Εκείνον, ως υιοί και θυγατέρες του Επουράνιου Πατέρα.

Με πόσο υπέροχο τρόπο περιγράφει Απόστολος Παύλος στην προς Γαλάτας επιστολή του, την σχέση αυτή ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο: «Κι επειδή πραγματικά είστε παιδιά του» γράφει, «ο Θεός απέστειλε το Πνεύμα του Υιού του στις καρδιές μας, και αυτό φωνάζει: «Αββά, Πατέρα μου!» Συνεπώς, δεν είσαι πια δούλος, αλλά παιδί του Θεού. Και ως παιδί του που είσαι, θα γίνεις κληρονόμος του δια του Χριστού» (4:6).

Πόσο συγκλονιστική και ελπιδοφόρα είναι, αδελφοί μου, αυτή η αλήθεια! Το Πανάγιο Πνεύμα μας αποκαλύπτει την σχέση που επιθυμεί να έχει μαζί μας ο Θεός, μας αποκαλύπτει όμως και την ελπίδα, την μόνη ρεαλιστική ελπίδα συμφιλιώσεως της οικουμένης μέσω της πίστεως στον Θεό, η οποία καθιστά όλους τους ανθρώπους μέλη μιας παγκόσμιας οικογένειας. Αυτό ακριβώς αναφέρει και το Κοντάκιο της Πεντηκοστής: «Όταν ο Ύψιστος κατέβηκε και σύγχυσε τις γλώσσες στον Πύργο της Βαβέλ, διαμέρισε τα έθνη. Όταν όμως διένειμε τις πύρινες γλώσσες κατά την Πεντηκοστή, κάλεσε τους πάντες σε ενότητα, γι' αυτό και όλοι μαζί δοξάζουμε το Πανάγιο Πνεύμα»

Εκεί όμως που ιδιαιτέρως αποκαλύπτεται η σημασία του Αγίου Πνεύματος, είναι η δυνατότητά Του να ανανεώνει διαρκώς την ζωή. Έτσι είναι, αδελφοί μου! Κάθε τι που έχει αρχή στον κόσμο αυτό, οδεύει διαρκώς προς ένα τέλος. Ο πιο αμείλικτος νόμος του κόσμου τούτου είναι η φθορά και ο θάνατος. Και το Άγιο Πνεύμα, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, εισήλθε σ' αυτόν τον κόσμο. Σε αντίθεση όμως με τους φυσικούς νόμους, όχι μόνο δεν φθείρεται αλλά και ανανεώνει τον οποιονδήποτε αποδεχθεί τις ενέργειες και τις δωρεές Του. Με απλό και σαφή τρόπο μας διδάσκει την αλήθεια αυτή ο μέγας Απόστολος των Εθνών στην προς Τίτον επιστολή του: «Ο επουράνιος πατέρας μας έσωσε με το βάπτισμα της αναγεννήσεως και της ανανεώσεως που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα, που το σκόρπισε πλούσια πάνω μας, δια του Ιησού Χριστού του σωτήρα μας».

Αυτή την διαρκή αναγέννηση, αυτή την διαρκή ανανέωση απολαμβάνει η ύπαρξή μας, κάθε φορά που συμμετέχουμε στα άγια Μυστήρια και ιδιαίτερα στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Σε αυτό το ύψιστο Μυστήριο αποκαλύπτεται ο πρωταγωνιστικός ρόλος του Παναγίου Πνεύματος. Με την ενέργειά Του, ο άρτος και ο οίνος μεταβάλλονται σε Σώμα και Αίμα Χριστού. Στο κέντρο της Θείας Λειτουργίας βρίσκεται η «επίκληση», όπου ο Ιερέας παρακαλεί τον Θεό να στείλει το Άγιο Πνεύμα, ώστε να ενεργοποιηθεί το μέγα Μυστήριο: «Κατάπεμψον», προσεύχεται, «το Πνεύμα σου το Άγιον εφ' ημάς και επί τα προκείμενα δώρα».

Αυτά τα δώρα, το Τίμιο Σώμα και το Τίμιο Αίμα του Κυρίου, συνενώνουν όλους

τους πιστούς γύρω από το κοινό Ποτήριο. Δια της Θείας Κοινωνίας, το Άγιο Πνεύμα μας καθιστά μέλη της Εκκλησίας, δηλαδή μέλη του μυστικού Σώματος του ίδιου του Χριστού. Η άκτιστη ενέργειά Του αποτελεί τον μυστικό δεσμό που συνδέει όλους μας, κληρικούς και λαϊκούς ως αδελφούς και ανάβει μέσα μας την φλόγα της γνήσιας αγάπης, όμοιας με την αγάπη Εκείνου, ο Οποίος προσέφερε για εμάς όλη Του την ύπαρξη και οδηγήθηκε για χάρη μας στην ολοκληρωτική θυσία.

Και καθώς το Άγιο Πνεύμα υπερβαίνει τον χρόνο, όπως τον αντιλαμβανόμαστε και μας απαλλάσσει από την φθορά του, ενοποιώντας το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, η Θεία Λειτουργία δεν αποτελεί απλώς ανάμνηση ενός ιστορικού γεγονότος, αλλά μας καθιστά μάρτυρες των Αγίων Παθών και της Αναστάσεως του Κυρίου μας, συγχρόνως δε, από αυτήν ήδη την ζωή, σε πολίτες της επουράνιας Βασιλείας Του, προς την οποίαν βαδίζουμε.

Αυτή η μεταβολή του χρόνου, από πορεία φθοράς σε πορεία αιωνίου ζωής, αποκαλύπτεται στην κορυφαία στιγμή της Θείας Λειτουργίας, κατά την οποία ο άρτος και ο οίνος μεταβάλλονται σε Σώμα και Αίμα Χριστού.

Είναι η στιγμή, λίγο πριν το «σε υμνούμεν», όπου ο ιερέας προσεύχεται και λέει: «Μεμνημένοι τοίνυν της σωτηρίου ταύτης εντολής, και πάντων των υπέρ ημών γεγεννημένων, του σταυρού, του τάφου, της τριημέρου αναστάσεως, της εις ουρανούς αναβάσεως, της εκ δεξιών καθέδρας, της δευτέρας και ενδόξου πάλιν παρουσίας. Τα σα εκ των σων σοι προσφέρομεν κατά πάντα και δια πάντα».

Δηλαδή: «Με την ανάμνηση αυτής της σωτήριας εντολής και όλων όσα έγιναν για μας, που είναι ο σταυρός, ο τάφος, η τριήμερη ανάσταση, η ανάληψη στους ουραμούς, η καθέδρα στα δεξιά του Πατέρα, η δεύτερη και ένδοξη πάλι παρουσία. Τα δικά σου απ τὰ δικά σου προσφέρουμε σ' εσένα σε κάθε καιρό και για όλες τις ευεργεσίες».

Η σημερινή ημέρα αποτελεί μια κορυφαία ευκαιρία για εμάς, ώστε να αναθερμανθεί μέσα μας η πίστη και η ευγνωμοσύνη προς το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το Πανάγιο Πνεύμα. Η προσευχή μας προς Αυτό πρέπει να χαρακτηρίζεται από την ίδια θερμότητα και από τον προσωπικό χαρακτήρα που έχουν οι προσευχές μας προς τον Θεό Πατέρα και τον Μονογενή Υιό Του, Ιησού Χριστό. Τον δρόμο της θερμής προσευχής προς Αυτό βάδισε και ο μέγας Άγιος της Εκκλησίας μας Συμεών ο Μεταφραστής, ο οποίος απευθύνεται προς τον Χριστό, κατά την Ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως και λέει: «Εσύ, ο Οποίος, με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, μετέβαλες σε άγια σκεύη τους μαθητές κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, μετάβαλλε και εμένα, δια της Θείας Κοινωνίας, σε δοχείο της Χάριτός Του».

Με την ίδια θέρμη, λοιπόν, ας προσηλώνουμε σε κάθε Θεία Λειτουργία τον νου και την καρδιά μας προς το πρόσωπο του Παναγίου Πνεύματος, καταθέτοντας στον θρόνο Του την συντριβή της καρδιάς μας, την ταπεινοφροσύνη, την πίστη και την ευγνωμοσύνη μας, προκειμένου να απολαμβάνουμε τις δωρεές Του. Μέσω της συμμετοχής μας στην Θεία Κοινωνία, ας παραδίδουμε την ύπαρξή μας στην λυτρωτική Χάρη και την αναγεννητική ενέργειά Του. Κάθε φορά που τα χείλη μας προφέρουν την κορυφαία προσευχή προς τον Παράκλητο, το «Βασιλεῦ Ουράνιε», ας είμαστε βέβαιοι πως απελευθερωνόμαστε από τα δεσμά του φθοροποιού χρόνου και οδηγούμαστε, με το δικό Του φωτισμό και την δική Του καθοδήγηση, προς την αιώνια ζωή, λέγοντας:

Βασιλεῦ Ουράνιε, Παράκλητε,  
τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,  
ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν,  
ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός,  
ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν,  
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος,  
καὶ σῶσον, Ἄγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.







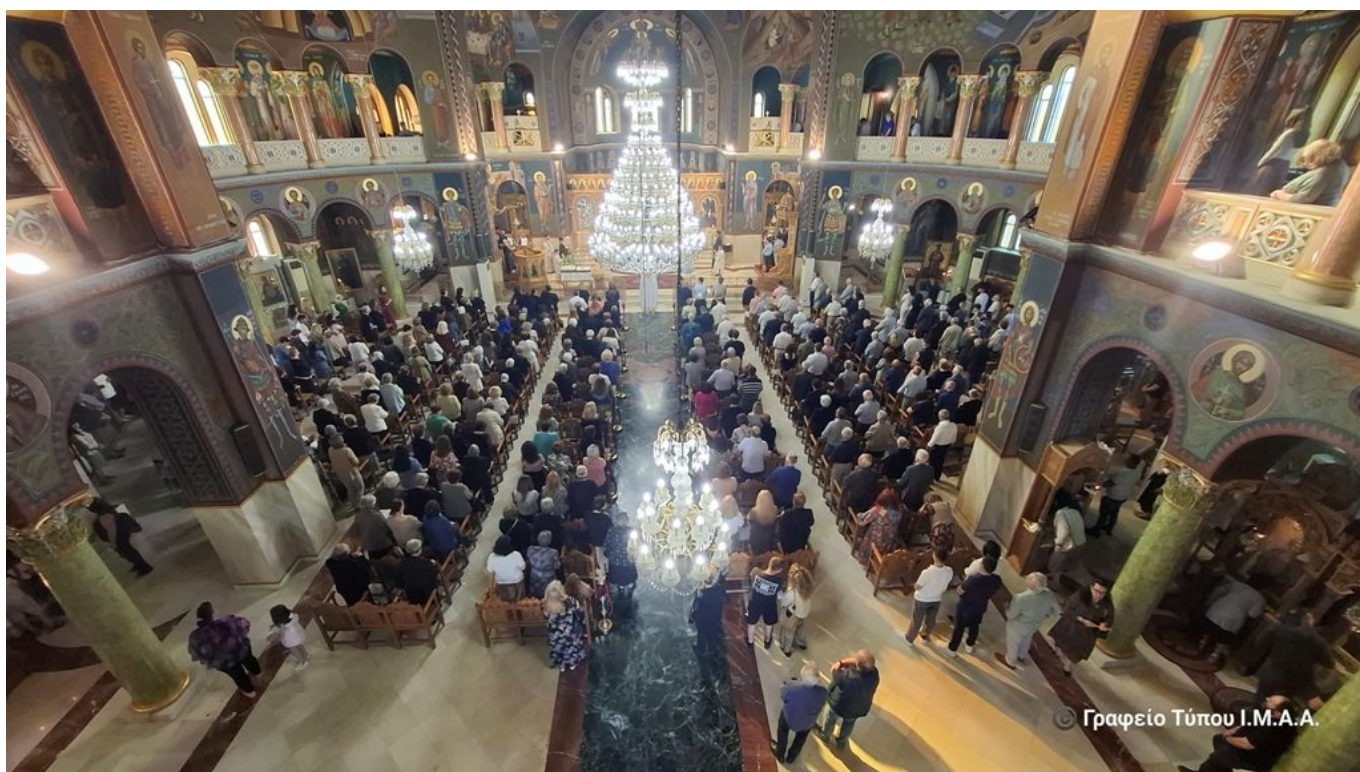
















© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.



© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.







